

บรรณสารอ้างอิง
และที่มาภาพ

บรรณสารอ้างอิงคำนำ

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. (2551). เรื่องจริงที่สถาปนิก(ไม่)อยากรู้: ข้อจรรยาบรรณเพื่ออนาคตที่ดีกว่า. (Architects' (In)convenient Truth: A Dialectic for a Better Future).
อาษา. 10:51 | 11:51, หน้า 124.

บรรณสารอ้างอิงบทที่ 1

- กระทรวงพลังงาน. (2554). แผนอนุรักษ์พลังงาน 20 ปี (2554 - 2573) (หน้า 2).
- ปิยลดา เทวกุล, ม.ล. . (2542). เรือนไทยร่มไม้และรากลึกแห่งความคิดชีวิตไทย. *สารเศรษฐศาสตร์สถาปัตย์: วารสารวิชาการภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์*, 3, หน้า 48 - 59.
- สถาบันอาคารเขียวไทย. (2555). *คู่มือสำหรับเกณฑ์การประเมินความยั่งยืนทางพลังงานและสิ่งแวดล้อมไทยสำหรับการก่อสร้างและปรับปรุงโครงการใหม่: Thai's Rating of Energy and Environmental Sustainability for New Construction and Major Renovation* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันอาคารเขียวไทย.
- สำนักงานปลัดกระทรวงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2547). *รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการอนุรักษ์ตามแผนปฏิบัติการ 21 และการพัฒนาที่ยั่งยืน*, หน้า 1 - 2.
- อรรถจักร์ เศรษฐบุตร. (2553). เปิดโลกสีเขียว: อาคารเขียวกับคำตอบเพื่อพลังงานและสิ่งแวดล้อม. *วารสารสื่อพลัง*, 18(3, กรกฎาคม-กันยายน 2553), หน้า 4.
- Breheny, M. (1996). Centrists, Decentrists and Compromisers: Views on the Future of Urban Form. In Jenks, M., Burton, E. and Williams, K. (Eds), *The Compact City: A Sustainable Urban Form?* London: E & FN Spon, p. 13.
- United Nations. (1987). *Report of the World Commission on Environment and Development: Our Common Future*.
- Williams, D. E. (2007). *Sustainable Design: Ecology, Architecture, and Planning*. New York: John Wiley & Sons, p. 13.
- Yan, J. and Stellios, P. (2006). *Design for Sustainability*. Beijing: China Architecture and Building Press.

บรรณสารอ้างอิงบทที่ 2

- กรมอุตุนิยมวิทยา. (2557). ความชื้นสัมพัทธ์. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2557, จาก <http://www.tmd.go.th/info/info.php?FileID=56>
- กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. (12 มีนาคม 2555). ยานยนต์: โตโยต้า ลุยสร้างโซว์รูมสีเขียว. กรุงเทพธุรกิจ. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2557, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/auto-mobile/automobile/20120312/440977/โตโยต้า-ลุยสร้างโซว์รูมสีเขียว.html>
- กองบรรณาธิการฐานเศรษฐกิจ. (31 พฤษภาคม 2556). ลงทุน-อุตสาหกรรม: 15 บริษัทแห่ยื่นขอประเมินอาคารเขียว. ฐานเศรษฐกิจ. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2556, จาก http://www.thannews.th.com/index.php?option=com_content&view=article&id=185206:15-&catid=88:2009-02-08-11-23-46&Itemid=418
- กิตติ วิสุทธรัตนกุล. (บรรณาธิการ). (2553). ดร.จตุวัฒน์ วโรดมพันธ์: LEED AP คนแรกของประเทศไทย “จุดประกายวิชาชีพการออกแบบอาคารประหยัดพลังงาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”. *Green Technology & Innovation 2010*, ฉบับแนะนำตัว, หน้า 30 - 37.
- ไชแสง สุขะวัฒน์. (2539). *สวนไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 1 - 151.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). *สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555 - 2559*. หน้า 7
- จตุวัฒน์ วโรดมพันธ์. (2552). LEED ต้นแบบการพัฒนา Green Building และ Green Home ของประเทศไทย. *วารสารธนาคารอาคารสงเคราะห์*, 15(58), หน้า 62 - 69.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สมาคมนิสิตเก่าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. (2554). *a+A ๐๗: โรงเรียนรุ่งอรุณ สถาบันอาศรมศิลป์ และบ้านเอื้อนธรรม*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง. หน้า 67 - 99.
- โชติ กัลยาณมิตร. (2525). สถาปัตยกรรมแบบไทยเดิม. ใน ม. ร. ว. ศีกฤทธิ์ ปราโมช (บรรณาธิการ), *ลักษณะไทย เล่ม 1: ภูมิหลัง*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, หน้า 397.

- ดิไซน์ แอนด์ เดคคอร์. (กันยายน 2556). สรรหามาเล่า: การออกแบบอย่างยั่งยืน...อะไร
และอย่างไร. *Design & Décor*, 3(45), หน้า 18 - 19.
- นิจ นิภูษีระนันท์. (2536). *ปาฐกถาชุด สิริธร ครั้งที่ 9 เรื่อง สถาปัตยกรรมไทย*. หน้า 49.
- ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. (13 กุมภาพันธ์ 2557). คู่กับ “ดวงฤทธิ์ บุนนาค” เจ้าของ
โครงการ สตูดิโอริมน้ำเจ้าพระยา “The Jam Factory”. ประชาชาติธุรกิจ.
สืบค้นเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2557, จาก http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1392202819
- ประเวศ วะสี. (2555). ยุทธศาสตร์ชุมชนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ชาติเพื่อการพัฒนาอย่าง
ยั่งยืน (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: เครด คอมพิวเตอร์
- ปิยลดา เทวกุล, ม. ล. (2542). เรือนไทย ร่มไม้ และรากลึกแห่งความคิด ชีวิตไทย. *สาระ
ศาสตร์สถาปัตย์: วารสารวิชาการภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์*, 3, หน้า 47 - 57.
- ผู้จัดการออนไลน์. (21 สิงหาคม 2555). Green Innovation: พิสูจน์ “อาคารเขียวไทย”
ของจริง - ประหยัดพลังงาน 30 %. ASTV ผู้จัดการออนไลน์. สืบค้นเมื่อวันที่ 2
ธันวาคม 2556, จาก<http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9550000102829>
- ผู้จัดการออนไลน์. (29 มกราคม 2556). Green Innovation: ปาร์คเวนเชอร์ อีโคเพล็กซ์
คว่ำรางวัล LEED (ผสมผสานการอนุรักษ์พลังงานเป็นอาคารแรก). ASTV
ผู้จัดการออนไลน์. สืบค้นเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2556, จาก <http://www.manager.co.th/iBizChannel/ViewNews.aspx?NewsID=9560000011724>
- ผู้จัดการออนไลน์. (9 ตุลาคม 2556). Green Innovation: โตโยต้าไทยเอ็น “อาคารเขียว
ไทยแห่งแรก”. ASTV ผู้จัดการออนไลน์. สืบค้นเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2556,
จาก <http://www.manager.co.th/iBizchannel/viewNews.aspx?NewsID=956000001265>
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2539). *การพัฒนาที่ยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิพุทธธรรม.
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. (2541). *การจัดทำรายละเอียดโครงการเพื่อการออกแบบงาน
สถาปัตยกรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หน้า 290,
320.
- วิวัฒน์ เตมียพันธ์. (2541). เรือนพักอาศัยรูปแบบสำคัญของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น.
วารสารสถาปัตยกรรมของสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์,
มกราคม 2541, หน้า 60.

- วีระ อินพันพิง. (2550). *ปลูกเรือนค้อยตามผืนดิน ปักถื่นค้อยตามสายน้ำ: รวมบทความทางวิชาการว่าด้วยสถาปัตยกรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน ภาควิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ: กีเลนการพิมพ์. หน้า 34 - 38*
- สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย. (2547). *คู่มือการออกแบบอาคารที่มีประสิทธิภาพด้านการประหยัดพลังงาน. กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน. หน้า 1-2, 1 - 16.*
- สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย. (2547). *โครงการปรับปรุงข้อกำหนดการใช้พลังงาน. กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน. (รายงานฉบับสุดท้าย). หน้า 20.*
- สถาบันอาคารเขียวไทย. (2553). *เกณฑ์การประเมินความยั่งยืนทางพลังงานและสิ่งแวดล้อมไทยสำหรับการก่อสร้างและปรับปรุงโครงการใหม่. กรุงเทพฯ: สถาบันอาคารเขียวไทย.*
- สถาบันอาคารเขียวไทย. (2554). *ประวัติความเป็นมาของสถาบันอาคารเขียวไทย.สืบค้นเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2557, จาก <http://www.tgbi.or.th/about.php?lang=en>*
- สถาบันอาคารเขียวไทย. (2555). *คู่มือสำหรับเกณฑ์การประเมินความยั่งยืนทางพลังงานและสิ่งแวดล้อมไทยสำหรับการก่อสร้างและปรับปรุงโครงการใหม่: Thai's Rating of Energy and Environmental Sustainability for New Construction and Major Renovation (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันอาคารเขียวไทย.*
- สถาบันอาคารเขียวไทย. (28 พฤศจิกายน 2556). *อาคารเขียว TREES แห่งแรกในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2557, จาก http://www.tgbi.or.th/news_detail.php?n=120*
- สุภาสินี ตันติศรีสุข. (2555). *การพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน. วารสารเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช, 6(2 มีนาคม 2555), หน้า 7.*
- สุนทร บุญญาธิการ. (2542). *เทคนิคการออกแบบบ้านประหยัดพลังงานเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หน้า 47, 100, 136, 146.*
- สุนทร บุญญาธิการ. (2545). *การออกแบบประสานระบบ มหาวิทยาลัยชินวัตร. กรุงเทพฯ: จีเอ็ม แม็ก มีเดีย. หน้า 62 - 67.*

- สุนทร บุญญาธิการ. (2551). นวัตกรรมการใช้กระจกสำหรับเมืองร้อนชื้น. กรุงเทพฯ: คูลดรีนธ์. หน้า 47 - 50.
- สุภาพร แก้วกอ เลี้ยวไพโรจน์. (2555). การวางแผนการใช้ที่ดินและโครงสร้างพื้นฐานอย่างยั่งยืน: *Sustainable Land Use and Infrastructure Planning*. เอกสารประกอบการสอนของสาขาวิชาการวางผังเมืองและสภาพแวดล้อม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ. หน้า 3.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2547). คู่มือการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- อรุณ ศรีบุญบุตร. (2551). สถาปัตยกรรมเขียว: การท้าทายเพื่อความยั่งยืน. วารสารสถาปัตยกรรมของสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์, 10:51 - 11:51, หน้า 70 - 76.
- อรุณ ศรีบุญบุตร. (2553). เปิดโลกสื่อพลัง: อาคารเขียวกับคำตอบเพื่อพลังงานและสิ่งแวดล้อม. วารสารสื่อพลัง, 18(3, กรกฎาคม-กันยายน 2553), หน้า 4.
- อริรุทธ์ ศรีสุภาพรรณ และพรรณจิรา ทิศาภิภาต. (2553). แสงธรรมชาติในงานสถาปัตยกรรม. ปทุมธานี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า 49 - 59.
- ไอ-เออเป็น. (18 กรกฎาคม 2556). ยุงข้าวล้าน อ.สารภี จ.เชียงใหม่ "ริสอร์ทเชิงอนุรักษ์เพื่อสืบสานสถาปัตยกรรมและวิถีชีวิตล้านนา". สืบค้นเมื่อวันที่ 28 เมษายน 2557, จาก <http://www.iurban.in.th/highlight/lannaricebarn>
- Federal Office for Building and Regional Planning. (2001). *Guideline for Sustainable Building*: Ministry of Transport, Building and Housing, p. 14.
- Givoni, B. (1994). *Passive and low energy cooling of building*. New York: Van Nostrand Reinhold, pp. 3 – 19, 49.
- Got Arch. (2009). Khun Rirkrit Tiravanija's House. Retrieved May 15, 2014, from http://www.gotarch.com/projects/2009/rirkrit_house.html
- Holcim Foundation. (2012, Feb 7). Project Summary: Secondary School with Passive Ventilation System. Retrieved June 2, 2014, from <http://www.holcimfoundation.org/Projects/secondary-school-with-passive-ventilation-system-gando-burkina>

- Jobson, C. (2013, May 7). The Thorncrown Chapel, an Idyllic Glass Chapel in Rural Arkansas is Under Threat. Retrieved May 14, 2014, from <http://www.thisiscolossal.com/2013/05/thorncrown-chapel-under-threat>
- Katharangsiporn, K. (2011, April 28). Painting your building green, *Bangkok Post*. Retrieved January 9, 2014, from <http://www.asa.or.th/?q=node/108612>
- Ryn, Sim Van der, & Cown, S. (1996). *Ecological Design*. Washington, D.C.: Island Press, pp. 18, 21 - 23, 26 - 28.
- The U.S. Green Building Council. (2012). LEED. Retrieved August 2, 2012, from <http://www.usgbc.org>
- Tullio Inglese Associates Architects. (2012, March). Ecological Principles. Retrieved November 5, 2013, from <http://tiaarchitects.com/principles>
- United Nations. (2009). Agenda 21. Retrieved June 15, 2014, from <http://www.un.org/esa/dsd/agenda21/index.shtml>
- Yankovskaya Yuliya, A. M. (2013). *Green Architecture: Theoretical Interpretation and Experimental Design*. Proceedings of the Latvia University of Agriculture: Landscape architecture and art, 2(2), pp. 77 - 83.

บรรณสารอ้างอิงบทที่ 3

- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, กอบกุล อินทรวิจิตร, สันติ ฉันทวิลาสวงศ์ และวีระ อินพันทัง. (2536). พัฒนาการแนวความคิดและรูปแบบของงานสถาปัตยกรรม: อดีต ปัจจุบัน และอนาคต. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินต์ติ้งกรุ๊ป, หน้า 39 - 42, 97 - 101.
- Coughlin, M. A. and Knight, W. E. (2007). *Structural Equation Modeling for Institutional Researchers: Applications Using SPSS & AMOS. Part I: Exploratory Factor Analysis*. The Association for Institutional Research and SPSS Webinar.
- Israel, G. D. (1992). *Determining Sample Size*. PEOD6, series of the Agricultural Education and Communication Department, UF/IFAS Extension, University of Florida.

บรรณสารอ้างอิงบทที่ 4

- ต้นข้าว ปาณินท์. (2555). *บทสัมภาษณ์ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในโครงการวิจัย การสร้างสรรค์เอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่*. พุศิจิกายน – ธันวาคม 2555.
- ปิยลดา ทวีปรัษฎพร, ม.ล. (2555). *บทสัมภาษณ์ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในโครงการวิจัย การสร้างสรรค์เอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่*. พุศิจิกายน – ธันวาคม 2555.
- เชษฐา พลายุ้ม และอภิรักษ์ พงศ์เมธากุล. (2546). *การวิจัยและพัฒนาารูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ (Research and Development in Modern Thai Architecture)*. รายงานวิจัย. โครงการวิจัยด้วยเงินอุดหนุนการวิจัยของสภาวิจัยแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2544. หน้า 18.
- สถาบันกัณตนา. (23 พฤษภาคม 2557). ข่าวประชาสัมพันธ์. สถาปนิกผู้ออกแบบอาคารสถาบัน กัณตนา ได้รับรางวัล Wienerberger Brick Award 2014. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2557, จาก <http://www.kantanainstitute.ac.th/สถาปนิกผู้ออกแบบอาคาร-ส/>
- สมชาติ จีงศิริอารักษ์. (2555). *บทสัมภาษณ์ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในโครงการวิจัย การสร้างสรรค์เอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่*. พุศิจิกายน – ธันวาคม 2555.
- สุจิตต์ วงษ์เทศ. (2555). *บทสัมภาษณ์ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในโครงการวิจัย การสร้างสรรค์เอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่*. พุศิจิกายน – ธันวาคม 2555.
- สุริยะ อัมพันศิริรัตน์. (2554). *Suriya with Nature. วารสารสถาปัตยกรรมของสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์*, 06: 2011, หน้า 53, 56, 59.
- อภิรดี เกษมสุข. (2555). *บทสัมภาษณ์ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในโครงการวิจัยการสร้างสรรค์เอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่*. พุศิจิกายน – ธันวาคม 2555.

บรรณสารอ้างอิงบทที่ 5

- สุริยะ อัมพันศิริรัตน์. (2554). *Suriya with Nature. วารสารสถาปัตยกรรมของสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์*, 06: 2011, หน้า 56.

ที่มาภาพบทที่ 1

- สนุก ออนไลน์. (2546). *หนังใหญ่วัดขนอน*. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2556 จาก <http://travel.sanook.com/653281/หนังใหญ่วัดขนอน-20090417>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สมาคมนิสิตเก่าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. (2553). a+A ๐๕:
Sala Phuket. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, หน้า 228 - 229.

ที่มาภาพบทที่ 2

ไทยบิกทริป. (24 ตุลาคม 2556). สถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัย. ไทยบิกทริป. สืบค้น
เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2557, จาก <http://thaibigtrip.com/central-thailand/sukhothai-province/>

ทัวร์ออนไทยดอทคอม. (2553). ศรีสะเกษ: วัดป่ามหาเจดีย์แก้ว. สืบค้นเมื่อวันที่ 4 มิถุนา-
ยน 2557, จาก [http://www.touronthai.com/วัดป่ามหาเจดีย์แก้ว_\(วัดล้านขวด\)-55000012.html#.U7lhko2SxM0](http://www.touronthai.com/วัดป่ามหาเจดีย์แก้ว_(วัดล้านขวด)-55000012.html#.U7lhko2SxM0)

ผู้จัดการออนไลน์. (29 มกราคม 2556). Green Innovation: ปาร์คเวนเชอร์ อีโคเพล็กซ์
คว้าวางวัล LEED (ผสมผสานการอนุรักษ์พลังงานเป็นอาคารแรก). ASTV ผู้จัดการ
ออนไลน์. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 มกราคม 2556, จาก <http://www.manager.co.th/Bizchannel/viewNews.aspx?NewsID=9560000011724&TabID=3&>

ผู้จัดการออนไลน์. (24 มิถุนายน 2556). ข่าวในพระราชสำนัก: สมเด็จพระเทพฯ ทรงเป็น
ประธานพิธีสมโภชเขมอ. ASTV ผู้จัดการออนไลน์. สืบค้นเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน
2557, จาก <http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9560000076669>

ภิญโญ สุวรรณคีรี. (2549). Thai houses: Sathira-Dhammasathan. สืบค้นเมื่อวันที่
29 มิถุนายน 2556, จาก <http://www.thai-architecture.com>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สมาคมนิสิตเก่าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. (2554). a+A
๐๗: โรงเรียนรุ่งอรุณ สถาบันอาศรมศิลป์ และบ้านเอื้อนธรรม. กรุงเทพฯ:
อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง. หน้า 67 - 99.

ยุ่งข้าวล้านนา - Lanna Ricebarn. (22 กรกฎาคม 2556). Timeline Photo. สืบค้นเมื่อ
วันที่ 26 เมษายน 2557, จาก <https://www.facebook.com/pages/ยุ่งข้าวล้านนา-Lanna-Ricebarn/152521318204795>

วีระ อินพันทัง. (2541). เก็บตกสถาปัตยกรรม. วารสารสถาปัตยกรรมของสมาคม
สถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์, 01/1998, หน้า 76 - 77.

- สมภพ ภิรมย์ และคณะ.(2538). บ้านไทย. กรุงเทพฯ: แอ็ดว็ानซ์ อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล พรีนติ้งเซอร์วิสเซส, หน้า 22, 78.
- สุนทร บุญญาธิการ. (2545). การออกแบบประสานระบบ มหาวิทยาลัยชินวัตร. กรุงเทพฯ: บริษัท จีเอ็ม แม็ก มีเดีย จำกัด, หน้า 51.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2547). คู่มือการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- หนังสือพิมพ์มติชนออนไลน์. (5 พฤษภาคม 2555). โดยเปิดตัว "Eco Dealership Outlet" ไซรุ่มเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม. มติชนออนไลน์. สืบค้นเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2556, จาก http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1336202368
- DBALP. Duanrit Bunnag Architect Limited. (2014). The Jam Factory. Retrieved April 26, 2014, from <https://www.facebook.com/DBALP>
- Givoni, B. (1994). Passive and low energy cooling of building. New York: John Wiley & Sons, pp. 3 – 15.
- Got Arch. (2009). Khun Rirkrit Tiravanija's House. Retrieved May 15, 2014, from http://www.gotarch.com/projects/2009/rirkrit_house.html
- Holcim Foundation. (2012). Secondary School with Passive Ventilation System. Retrieved June 2, 2014, from <http://www.holcimfoundation.org/Projects/secondary-school-with-passive-ventilation-system-gando-burkina>
- Gunther, M. D. (2003). Traditional Architecture. Retrived April 26, 2014, from <http://www.art-and-archaeology.com/indonesia/pejeng/mh01.html>
- Throncrow Chapel.(2012). Photo Gallery. Retrieved May 14, 2014, from <http://www.thorncrown.com>
- SCG Experience. (2011). จิมทอมป์สันฟาร์ม. Retrieved May 28, 2014, from <http://www.scgexperience.co.th/th/get-inspired-จิมทอมป์สันฟาร์ม-65.aspx>
- Wikalenda. Discover Events and Places in Thailand. (2010). Wat Phra Ram. Retrieved May 22, 2014, from <http://www.wikalenda.com/Wat-Phra-Ram-092136.html>

ที่มาภาพบทที่ 4

กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน. (2546). *หมวดที่ 1: การออกแบบอาคารประหยัดพลังงาน - (Passive Design for Buildings)*. เอกสารเผยแพร่ ภาคอาคารธุรกิจ. หน้า 2.

ณรงควิทย์ อารีมิตร. (2553). Energy Complex. 4 arch for sharing your architecture. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2556, จาก <http://www.4-arch.com/content/energy-complex>

ณรงควิทย์ อารีมิตร. (2553). Southeast Asian Ceramics Museum. 4 arch for sharing your architecture. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2557, จาก <http://www.4-arch.com/content/southeast-asian-ceramics-museum>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สมาคมนิสิตเก่าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. (2553). a+A ๐๕: Sala Phuket. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง. หน้า 228 - 229.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สมาคมนิสิตเก่าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. (2554). a+A ๐๗: โรงเรียนรุ่งอรุณ สถาบันอาศรมศิลป์ และบ้านเฮือนธรรม. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง. หน้า 114, 138.

ไอ-เออเป็น. (2556). Kantana film and animation institute หนึ่งในอาคารที่น่าภูมิใจของไทย. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2557, จาก <http://www.iurban.in.th/design/kantana-film-animation-institute/>

Archdaily. (2012). Kantana Institute / Bangkok Project Company. Retrieved May 15, 2014, from <http://www.archdaily.com/230041/kantana-institute-bangkok-project-company/>

DsignSomething. (2013). SIMPLY HOUSE SIMPLY SPACE by อาจารย์ต้นข้าว ปาณินท์. Retrieved July 15, 2014, from <http://dsignsomething.com/2013/09/11/simply-house-simply-space-by-อาจารย์ต้นข้าว-ปาณิ/>

Europaconcorsi. (2013). Kantana Film and Animation Institute. Retrieved April 30, 2014, from <http://europaconcorsi.com/projects/229995-Bangkok-Project-Studio-Boonserm-Premthada-Kantana-Film-and-Animation-Institute>

Openbase. (2551). ประเพณีท้องถิ่นใต้ – หามเงิน. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2557, จาก <http://www.openbase.in.th/node/7389>

- Seangklieng Khiensak - World Architecture Community. (2010). *WA Awards: The Local Hero House*. Retrieved December 27, 2013, from <http://www.worldarchitecture.org/world-buildings/fmng/the-local-hero-house-re-interpreting-modern-thai-house-building-page.html>
- TYIN tegnestue Architects. (2011). KlongToey Community Lantern. Retrieved May15, 2014, from <http://www.tyinarchitects.com/works/klong-toey-community-lantern/>
- Wongsawan Tawan. (2004). Poetic Code. *Art4d*, 106, p. 67.

รายละเอียดการจัดทำโครงการวิจัย

1. **ทุนวิจัย:** “องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นพื้นฐานต่อการพัฒนา” จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
ระยะเวลา:30 มิถุนายน พ.ศ. 2554 ถึง 29 มิถุนายน พ.ศ. 2557
 2. **โครงการวิจัยหลัก:**
การสร้างสรรค์เอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่(The Creation of Modern Thai Architectural Identity)
 3. **โครงการวิจัยหลักประกอบด้วย 6 โครงการวิจัย:**
 1. พื้นฐานเอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทย (Fundamentals of Thai Architectural Identity)
 2. การก่อรูปทางสถาปัตยกรรม (Architectural Configuration)
 3. การจัดองค์ประกอบ รูปทรง และสัดส่วนทางสถาปัตยกรรม (Architectural Composition, Form and Scale/Proportion)
 4. ส่วนประกอบและส่วนประณีตสถาปัตยกรรม (Architectural Features and Refinement)
 5. สถาปัตยกรรมเขียวและการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Green Architecture and Sustainable Development)
 6. สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ภายใต้โลกาภิวัตน์และท้องถิ่นภิวัตน์ (Modern Thai Architecture under Globalization and Localization)
 4. **หัวหน้าโครงการวิจัย** **วิมลสิทธิ์ หรยางกูร**
คณะผู้วิจัย: **วีระ อินพันทัง**
สันติรักษ์ ประเสริฐสุข
อภินันท์ พงศ์เมธากุล
รุ่งรัตน์ เต็งแก้วประเสริฐ
บุษกร เสาร์สุวรกิจ
วิญญู อจรรักษ์ษา
ชุติมา ขจรณรงค์วิช
คณะผู้ช่วยวิจัย:
วิภาวี เลิศวงศ์คณากุล **ชวพัฒน์ สัมพันธ์รัตน์**
ศศิชา ศักดาวัฒนานนท์ **ขจิตา วุฒิการโกศล**
ธรรฐ ศรีพิพัฒน์กุล
เวรดี ประสานการ **ปวีณา ภูทอง**
ประวีณา ปานทอง
 5. **ประวัติคณะผู้วิจัยโครงการ “สถาปัตยกรรมเขียวและการพัฒนาอย่างยั่งยืน” :**

รุ่งรัตน์ เต็งเก้าประเสริฐ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (สถ.ม.) จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2549 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 จนถึงปัจจุบัน เป็นอาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สาขาสถาปัตยกรรม รวมทั้งดำรงตำแหน่งอุปนายกของสมาคมศิษย์เก่าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2555 - 2556

วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต หัวข้อ “แนวโน้มรูปแบบอาคารชุดพักอาศัยที่สัมพันธ์กับเส้นทางระบบขนส่งมวลชนระบบราง” ได้รับทุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ภายหลังจากสำเร็จการศึกษา ได้เข้าทำงานในตำแหน่งสถาปนิกโครงการให้กับบริษัท พัฒนารูจิจอส่งหาทรัพยากร ในสายงานการตลาดและสายงานก่อสร้าง โดยเขียนบทความและทำวิจัยเกี่ยวกับสายงานอสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย รวมถึงสถาปัตยกรรมเขียวและการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการสร้างสรรค์เอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

บุษกร เสฐฐวรกิจ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (สถ.ม.) จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2552 ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สาขาวิชานวัตกรรมการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งเป็นอาสาสมัครประจำหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ในโครงการศิลปะสำหรับเด็ก BACC Kids Pilot Project 2010: Multi Learning Multi Arts

งานวิจัย “แนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมกายภาพสำหรับสถานศึกษาปฐมวัยเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้บนพื้นฐานทฤษฎีพหุปัญญา” ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนสาขาส่งประกวดวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตดีเด่น ประจำปี 2552 ภายหลังจากสำเร็จการศึกษา ได้เป็นผู้ช่วยวิจัยให้กับ ศ.ดร.วิมลสิทธิ์ หรยางกูร และได้ร่วมเขียนตำรา “จิตวิทยาสภาพแวดล้อม: มูลฐานการสร้างสรรค์และจัดการสภาพแวดล้อมอยู่อาศัย (Environmental Psychology: A Basis for Creation and Management of Livable Environment)” และเป็นนักวิจัยร่วมในงานวิจัย ทั้งที่เกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ รวมไปถึงเรื่องเกี่ยวกับการสร้างสรรค์เอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในมิติสถาปัตยกรรมเขียวและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

ผู้ก่อตั้งและอดีตคณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปัจจุบันเป็นประธานคณะกรรมการหลักสูตรสหวิทยาการดุสิตบัณฑิต และประธานคณะกรรมการอำนวยการโครงการหลักสูตรการออกแบบพัฒนาชุมชนเมืองบัณฑิต/มหาบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) รวมทั้งเป็นกิตติยาจารย์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้รับรางวัลนักวิจัยดีเด่นแห่งชาติ พ.ศ. 2540 และได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาสถาปนิก 3 สมัย

ศาสตราจารย์ ดร. วิมลสิทธิ์ หรยางกูร ได้รับทุนฟูลไบรท์ และทุนมูลนิธิฟอร์ดเพื่อการศึกษาต่อระดับปริญญาโท และปริญญาเอกที่ Massachusetts Institute of Technology และ Princeton University ตามลำดับ ภายหลังสำเร็จการศึกษาศาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2507 มีความสนใจทางวิชาการหลากหลายด้าน ได้เขียนบทความทางวิชาการว่าร้อยบทความ ตำรา และงานวิจัย ซึ่งส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์เอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ และการสร้างสรรค์ชุมชนเมืองน่าอยู่อาศัยที่ได้มีการเผยแพร่สู่เวทีสากล